

Arrest

nr. 103 542 van 27 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 oktober 2012 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. R. KANNAS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienen op 14 april 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 19 september 2012 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ongegrond. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de redengeving luidt:

"(...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 25.01.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem voor H.,I. K. kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Uit het verslag van de arts-adviseur dd.06.09.2012 (zie gesloten omslag) blijkt dat: "Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die theoretisch een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Irak .Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland Irak."

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/FG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) (...)."

Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten. Deze vormen de tweede en derde bestreden beslissing.

2.Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betogen verzoekers:

"Schending van art, 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet") en van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Bij onderzoek of de bestreden beslissing zinvol in annulatie kan worden aangevochten is men gehouden kennis te nemen van de inhoud van de brief van de arts-adviseur bij dienst Vreemdelingenzaken van 06.09.2012 vermits bij het nemen van de beslissing verwezen wordt naar de inhoud van deze brief waarna dan weer in de beslissing onder hoofding "derhalve" de gevolgtrekkingen worden gedaan gebaseerd op de inhoud van deze brief. De onder gesloten omslag gevoegde brief is evenwel op verschillende plaatsen onleesbaar door de slechte afprintkwaliteit. Zo is het onmogelijk in de gevoegde brief de bronnen te achterhalen welke de geneesheer adviseur ertoe aanzetten te besluiten tot de beschikbaarheid van de behandeling, kan slechts gedeeltelijk de informatie worden gelezen in verband met de mogelijkheid van reizen en de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen enz.

Teneinde zich te beraden omtrent de kansen om zinvol zich te voorzien in hoger beroep meerbepaald of de beslissing voldoende gemotiveerd is dienen de overwegingen samen en in hun geheel en samenhang te worden gelezen zodat het derhalve onmogelijk is om zich te vergenoegen kennis te nemen van flarden van zinnen.

De motivering van de lastens de verzoekers genomen beslissingen is derhalve dermate gebrekkig dat er sprake is van een niet gemotiveerde beslissing. De verzoekers komen wel degelijk het dictum van de beslissing te weten maar niet de consideransen die hebben geleid tot deze beslissing. De verzoekers dienen dan ook het nodige voorbehoud te formuleren hieromtrent waar zij zich niet kunnen verdedigen op een nauwelijks leesbare motivering dus ook niet in staat waren zich te beraden omtrent het al dan niet zinvol kunnen instellen van een annulatieberoep,

De mogelijke bedenking dat de verzoekers de mogelijkheid hadden om het administratief dossier te consulteren kan niet worden weerhouden vermits er alsdan sprake is van een ongelijke behandeling.

Immers is het de regel dat beslissingen leesbaar ter kennis worden gebracht van de rechtzoekende. Het betreft een ongelijke behandeling indien sommige rechtzoekenden verplicht zijn het administratief dossier te gaan nalezen enkel om zich te beraden over het zinvol instellen van een rechtsmiddel en anderen welke leesbare informatie bekwamen dan weer niet.

Het kan overigens niet uitgesloten worden dat er verwarring is ontstaan tussen verschillende dossiers waar het bevel om het grondgebied te verlaten jegens de genaamde [H.A.K.] met een geboortedatum als 29.07.1992. Het betreft niet enkel een louter materiële vergissing waarover de verzoekster zich beklaagt daar waar de beoordeling van de situatie van een zieke van 20 jaar zeer anders kan zijn dan de beoordeling van de situatie van verzoekster die de facto 61 jaar oud is en wel degelijk geboren op 16.07.1951."

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers geen belang hebben bij bovenvermelde argumenten. Zij tonen niet aan dat zij ongelijk worden behandeld. Zij hebben, net al alle aanvragers, de mogelijkheid gekregen om het administratief dossier in te kijken.

Zij uiten geen kritiek op de inhoud van de bestreden beslissingen maar slechts op de materiële vergissing waarbij de geboortedata van de moeder en de dochter werden gewisseld.

Die materiële misslag doet geen afbreuk aan de juridische en feitelijke gegevens die in de bestreden beslissingen werden gemotiveerd.

Verzoekers stellen eveneens dat uit het advies van de arts- adviseur onmogelijk de bronnen kunnen worden afgeleid waaruit hij de informatie met betrekking tot de beschikbaarheid en de toegankelijkheid haalt.

In het advies van de arts-adviseur worden duidelijk de bronnen vermeld, zelfs in voetnoot, waaruit de arts-adviseur de gegevens met betrekking tot de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de behandeling in het land van herkomst haalt.

Voor zover verzoekers kritiek zouden uiten op het advies van de arts-adviseur, heeft de verwerende partij de eer te verwijzen naar het volgende arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

"Het loutere feit dat verzoekers het niet eens zijn met de conclusies van verweerder toont nog niet aan dat verweerder op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze tot zijn conclusie zou zijn gekomen. Voor zover het de bedoeling zou zijn van verzoekers om de Raad te vragen om de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer over te doen, dient de Raad op te merken dat het hem niet toekomt in het raam van een annulatieprocedure om zijn beoordeling in de plaats te stellen van de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer" (arrest RW, nr. 73.032 d.d. 11 januari 2012).

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen en niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (cfr. R.v.St., nr. 164.171, 27 oktober 2006; R.v.St., nr.172.821, 27 juni 2007 e.a.).

Verzoekers tonen de ingeroepen schendingen niet aan.

Het middel is onontvankelijk, minstens ongegrond."

2.3. De verzoekers betogen in hun synthesesamenvatting:

"Schending van art. 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in het kader hiervan schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en ongelijke behandeling. De middelen zijn sterk met elkaar verweven waar toch hierna wordt gepoogd een schema aan te houden met het oog op synthese :

Art. 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen e» artt. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Als de rechtzoekende wil nagaan of de bestreden beslissing zinvol in annulatie kan worden aangevochten moet deze rechtzoekende kennis kunnen nemen van de inhoud van de brief van de arts-adviseur bij dienst Vreemdelingenzaken, in dit

geval van 06.09.2012, vermits bij het nemen van de beslissing verwezen wordt naar de inhoud van deze brief waarna dan weer in de beslissing onder hoofding "derhalve" de gevolgtrekkingen worden gedaan gebaseerd op de inhoud van deze brief. Als de rechtzoekende om kennis te nemen van de motieven die aan de grondslag liggen van de beslissing inzage zou moeten gaan nemen van het dossier dan is het voegen van de brief van de arts-adviseur bij de beslissing een volstrekt zinloos tijdverdrijf van Dienst Vreemdelingenzaken waar het dan zou volstaan een omslag te voegen met enkele blanco bladzijden er in. Men kan zich zelfs afvragen indien de brief van de arts-adviseur even onleesbaar zou zijn in het dossier bij DVZ waarop men zich dan wel degelijk heeft gesteund.

De onder gesloten omslag gevoegde brief is niet blanco maar op verschillende plaatsen totaal onleesbaar door de slechte afprintkwaliteit. Zo is het onmogelijk in de gevoegde brief de bronnen te achterhalen welke de geneesheer adviseur ertoe aanzetten te besluiten tot de beschikbaarheid van de behandeling, kan slechts gedeeltelijk de informatie worden gelezen in verband met de mogelijkheid van reizen en de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen, de afwezigheid van onmenselijke behandeling indien de betrokkene zou moeten terugkeren enz,

Teneinde zich te beraden omtrent de kansen om zinvol zich te voorzien in hoger beroep meerbepaald of de beslissing voldoende gemotiveerd is dienen de overwegingen samen en in hun geheel en samenhang te worden gelezen zodat het derhalve onmogelijk is om zich te vergenoegen kennis te nemen van flarden van zinnen.

De motivering van de lastens de verzoekers genomen beslissingen is derhalve dermate gebrekkig dat er sprake is van een niet gemotiveerde beslissing. De verzoekers komen wel degelijk het dictum van de beslissing te weten maar niet de consideransen die hebben geleid tot deze beslissing. De verzoekers dienen dan ook verder het nodige voorbehoud te formuleren hieromtrent waar zij zich niet kunnen verdedigen op een nauwelijks leesbare motivering dus ook niet in staat waren zich te beraden omtrent het al dan niet zinvol kunnen instellen van een annulatieberoep.

Het kan overigens niet uitgesloten worden dat er verwarring is ontstaan tussen verschillende dossiers waar het bevel om het grondgebied te verlaten is gegeven op naam van ene H.A.K. met een geboortedatum als 29.07.1992. Het betreft niet enkel een louter materiële vergissing waarover de verzoekster zich beklaagt. Immers is de beoordeling van de situatie van een zieke van 20 jaar uiteraard anders dan de beoordeling van de situatie van verzoekster die de facto 61 jaar oud is en wel degelijk geboren op 16.07.1951.

Het gelijkheidsbeginsel :

De mogelijke bedenking dat de verzoekers de mogelijkheid hadden om het administratief dossier te consulteren kan niet worden weerhouden vermits er alsdan sprake is van een ongelijke behandeling. Immers is het de regel dat beslissingen leesbaar ter kennis worden gebracht van de rechtzoekende. Het betreft een ongelijke behandeling indien sommige rechtzoekenden verplicht zijn het administratief dossier te gaan nalezen enkel om zich te beraden over het zinvol instellen van een rechtsmiddel en anderen welke leesbare informatie bekwamen dan weer niet.

Het zorgvuldigheidsbeginsel :

De aangevochten beslissing is allerm minst genomen met de nodige zorgvuldigheid. Afgezien van al het vorenstaande dat getuigt van gebrek aan zorgvuldigheid kan bovendien niet uitgesloten worden dat er verwarring is ontstaan tussen verschillende dossiers waar het bevel om het grondgebied te verlaten is gegeven op naam van ene H.A.K. met een geboortedatum als 29.07.1992.

Het betreft geen louter materiële vergissing waarover de verzoekster zich beklaagt. Immers is inhoudelijk de beoordeling van de situatie van een zieke van 20 jaar uiteraard anders dan de beoordeling van de situatie van verzoekster die de facto 61 jaar oud is en wel degelijk geboren op 16.07.1951.

De redelijke termijn :

Voor zover de diensten van de bevoegde Minister bij hun beslissing doelen op het verzoek van 14.04.2009 is er sprake van een behandelingstermijn van drie jaar en half. De beslissing is derhalve overduidelijk niet genomen binnen een redelijke termijn."

2.3. Vooreerst wordt er vastgesteld dat verzoekers in hun synthesesmemorie nieuwe middelen aanvoeren die niet kunnen worden teruggevonden in het verzoekschrift, waarin verzoekers zich beperken tot het aanvoeren van de motiveringsplicht.

Ter terechtzitting wordt erop gewezen dat, overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, "de Raad uitspraak [doet] op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft."

Bij wet van 31 december 2012 (BS 31 december 2012) werd de synthesesmemorie ingevoegd in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet.

In de Memorie van toelichting bij het wetsontwerp van 11 december 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (wetsontwerp van 11 december 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 27 december 2006, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2012-2013, 55-56 nr. DOC 53 2556/001, 55-56) wordt het volgende gesteld over de ratio legis van de syntheseseminarie voorzien door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet:

“De herinvoering van de syntheseseminarie komt tegemoet aan de overwegingen van het arrest nr. 88/2012. De mogelijkheid om een nuttige verdediging te voeren houdt immers in dat de partij die de wettigheid wenst te betwisten van een bestuurshandeling die tegen haar is aangenomen, kennis kan nemen van het administratieve dossier dat op haar betrekking heeft, alsook van de juridische argumenten die door de tegenpartij als antwoord op haar annulatiemiddelen zijn uiteengezet, en dienstig op die argumenten kan repliceren (overweging B.36.1., in fine). De bepaling garandeert de rechten van de verdediging.

Een verzoekende partij beslist binnen de acht dagen of zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen. De meerwaarde van een syntheseseminarie is meervoudig omdat het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten.”

De syntheseseminarie heeft slechts tot doel een verzoekende partij in de mogelijkheid te stellen te antwoorden op de argumenten van verwerende partij zoals uitgewerkt in de nota met opmerkingen, doch laat haar geenszins toe nieuwe middelen te ontwikkelen en tekortkomingen in het verzoekschrift recht te zetten. Middelen, ook indien deze de openbare orde raken (wat in casu niet het geval is), moeten, teneinde de rechten van de verdediging van de andere partij(en) te vrijwaren, in het verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen. Te dezen tonen verzoekers niet aan, en de Raad kan niet anders vaststellen, dat de grondslag van deze onderdelen nog niet bestond op het ogenblik dat zij het verzoekschrift tot nietigverklaring hebben ingediend.

De onderdelen van de middelen die slechts voor het eerst ontwikkeld werden in de syntheseseminarie, zijnde het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het overschrijden van de *“redelijke termijn”*, zijn onontvankelijk (cf. RvS 26 april 2007, nr. 170.603; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 19 maart 2012, nr. 218.528).

Ter terechtzitting maakt de verzoekende partij hierover geen opmerkingen.

2.4. Gelet op hetgeen voorafgaat onderzoekt de Raad de aangevoerde schending van de motiveringsplicht.

De in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De eerste bestreden beslissing verwijst naar de juridische grondslag, met name naar de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Zij vermeldt de feitelijke grondslag en verwijst naar een kopie, mee overgemaakt aan verzoekers ter gelegenheid van de kennisgeving, van het advies van de arts van de verwerende partij. Waar verzoekers de verwerende partij verwijten een “onleesbare” kopie van dit advies te hebben overgemaakt, kan deze redenering niet gevolgd worden. De Raad acht dit document, toegevoegd aan het verzoekschrift voldoende leesbaar en bij twijfels aan de inhoud van enkele woordjes volstaat het om het advies te consulteren in het administratief dossier, minstens de nodige stappen te ondernemen om de verwerende partij te contacteren om inzage te verkrijgen van het

administratief dossier. De kopie mede ter kennis gegeven is in casu zeker voldoende leesbaar om de door de arts geconsulteerde bronnen te achterhalen en het document moet verzoekers toelaten zich te beraden over het al dan niet aantekenen van een beroep tegen de eerste bestreden beslissing. Verzoekers tonen niet aan dat zij een ongelijke behandeling ondergaan.

Wat de tweede en derde bestreden beslissing betreft, wordt de juridische grondslag bepaald door de verwijzing naar artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet. De feitelijke grondslag is vermeld: de verzoekende partijen verblijven langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn of slagen er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. Verzoekers betwisten deze grondslagen niet en slagen er niet in deze te weerleggen.

Het loutere gegeven dat een verkeerde geboortedatum zou vermeld zijn in het bevel om het grondgebied te verlaten betreffende tweede verzoekende partij is te beschouwen als een loutere materiële vergissing die niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen, te meer in de eerste bestreden beslissing en in het advies van de arts van de verwerende partij de juiste geboortedatum is vermeld. De beoordeling van de ziekte is gedaan rekening houdend met de juiste leeftijd van de tweede verzoekende partij.

Met hun grieven maken verzoekers geen schending van de motiveringsplicht aannemelijk.

Het enig middel is niet gegrond.

2.5. Gelet op hetgeen voorafgaat dient de exceptie van de ontvankelijkheid van het beroep gericht tegen de tweede bestreden beslissing niet meer te worden beantwoord.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN